

TISKOVÁ ZPRÁVA Č. 101/24

V Lucemburku dne 18. června 2024

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-352/22 | Generalstaatsanwaltschaft Hamm (Žádost o vydání uprchlíka do Turecka)

Přiznání postavení uprchlíka v členském státě brání vydání dotyčné osoby do země jejího původu

Dokud není toto postavení odňato orgánem, který jej přiznal, nemůže být dotyčná osoba vydána bez ohledu na důvody, na nichž je žádost o vydání založena

Soudní dvůr upřesnil, že státní příslušník třetí země nemůže být jedním členským státem vydán do země svého původu, pokud mu bylo v jiném členském státě přiznáno postavení uprchlíka. Orgán, který byl požádán o vydání, musí navázat kontakt s orgánem, který toto postavení přiznal. Dokud není toto postavení posledně uvedeným orgánem odňato, nemůže být dotyčná osoba vydána.

Turecko požádalo Německo o vydání tureckého státního příslušníka kurdského původu, který je podezřelý z vraždy.

Německý soud, který má o této žádosti rozhodnout, si klade otázku, zda vydání brání skutečnost, že dotyčné osobě bylo v roce 2010 přiznáno v Itálii postavení uprchlíka, neboť jí hrozilo, že bude tureckými orgány politicky pronásledována kvůli podpoře Strany pracujících Kurdistanu (PKK).

Vzhledem k tomu, že se tato otázka týká evropského azylového systému a Listiny základních práv Evropské unie, obrátil se německý soud v této věci na Soudní dvůr.

Soudní dvůr odpověděl, že přiznání postavení uprchlíka v Itálii brání vydání dotyčné osoby do země jejího původu, z níž uprchla. Dokud není toto postavení italskými orgány odňato, musí být vydání odmítnuto¹. Takové vydání by totiž ve skutečnosti znamenalo, že by platnost uvedeného postavení byla ukončena.

Příslušný německý orgán musí v souladu se zásadou loajální spolupráce navázat kontakt s italským orgánem, který postavení uprchlíka přiznal.

Pokud italský orgán následně postavení uprchlíka odejme, musí ještě německý orgán sám dospět k závěru, že dotyčná osoba není nebo již není uprchlíkem². Posledně uvedený orgán musí navíc prověřit, že neexistuje žádné vážné nebezpečí, že by dotyčná osoba byla v případě vydání vystavena v Turecku trestu smrti, mučení nebo jinému nelidskému či ponižujícímu zacházení anebo trestu.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění rozsudku, a případně jeho shrnutí](#) jsou zveřejněny na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

¹ Soudní dvůr však zdůraznil, že unijní normotvůrce v této fázi nezakotvil zásadu, že by členské státy byly povinny automaticky uznávat rozhodnutí o přiznání postavení uprchlíka přijatá jiným členským státem. Členské státy tedy mohou podmínit přiznání všech práv souvisejících s postavením uprchlíka na svém území tím, že jejich příslušné orgány přijmou nové rozhodnutí o přiznání tohoto postavení.

² Formální přiznání postavení uprchlíka členským státem má totiž pouze deklaratorní povahu. Státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti splňující příslušné podmínky je tedy již z tohoto pouhého důvodu uprchlíkem.